

ve antal patienter igennem. Man kan sige, at den organisatoriske ramme for at fremme den gode opgaveløsning i hvert fald er langt bedre nu, end den var.

Så tror jeg, at når nogle af de her kloge hoveder er bekymrede, er det også, fordi det hviler på den fejlagtige antagelse, at den regel, vi gennemførte i mandags, betyder, at nu skal vi partout sørge for at behandle alle patienter inden for 1 måned. Det ville være dejligt, hvis vi kunne det, men jeg er enig med fru Charlotte Fischer i, at der selvfølgelig skal prioriteres lægefagligt og man skal behandle de mest syge først. Sådan er det. Derfor skaber den her regel ikke en forventning om, at alle patienter kan behandles inden for 1 måned. Den skaber en værnregel, sådan at den patient, der ikke kan behandles inden for 1 måned, og for hvem det er vigtigt at blive behandlet inden for 1 måned, får den mulighed.

Sandheden er, og det ved fru Charlotte Fischer lige så godt som jeg, at hvis vi ikke skabte den mulighed, ville den eksistere alligevel for de mennesker, der har den private købekraft. Og så ville vi have social ulighed, og det vil regeringen ikke have.

Kl. 14:10

Formanden:

Så er det fru Charlotte Fischer for et sidste spørgsmål.

Kl. 14:10

Charlotte Fischer (RV):

Regeringen er jo med til at skabe forventninger, bl.a. forventninger om, at mennesker med små og mindre lidelser skal hurtigt i behandling. Det formelle er, som ministeren siger, at lægerne kan prioritere frit, men hvad er det reelle? Det er jo ikke sådan. Ministeren har selv sat en masse økonomiske incitamenter i værk, for at vores sygehuse skal opføre sig på nogle bestemte måder.

Ifølge professor Jes Søgaard koster det det offentlige 25.000 kr., hver gang de sender en patient over i det private. Hvilket incitament giver det et offentligt sygehus? Det giver selvfølgelig et incitament til, at man prøver at behandle de patienter selv. Hvad er det for nogle patienter, der har mulighed for at søge over i det private? Det er meget typisk patienter med mindre skavanker, som skal have et hurtigt kirurgisk indgreb.

Så hvad er det for et system, ministeren har sat i værk? Det er at give et økonomisk incitament til sygehusene – som helst skal have nogle

penge, for ellers kan de ikke klare sig – til at løbe hurtigt efter de patienter, der har et privat alternativ, og dermed kan det gå ud over de svage patienter. Så der er jo en vis logik, når de her kloge hoveder råber vagt i gevær på det her område. Jeg ville ønske, at ministeren kunne anerkende, at der trods alt er noget ved de her økonomiske incitamenter, han selv har sat i værk. Han har vel tillid til, at økonomiske incitamenter virker.

Kl. 14:12

Formanden:

Så er det indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 14:12

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jo, det har jeg bestemt, og jeg glæder mig i øvrigt også over det, for hvis ikke de virkede, ville vi ikke have oplevet så positiv en udvikling på sundhedsområdet, som vi har oplevet de sidste 6 år, hvor der været en betydelig vækst i aktivitetsniveauet i sundhedsvæsenet helt bredt, så vi behandler langt flere patienter end nogen sinde før, og hvor kvaliteten er steget og ventetiderne er faldet.

Det er selvfølgelig resultatet af to ting: at vi bruger flere penge – og det er ikke noget, vi vil holde op med at gøre, det skal vi gøre år for år, bruge flere penge på sundhedsområdet – men selvfølgelig også det forhold, at vi har tilføjet pengene noget mere konsekvens. Det skal også tænkes med ind her – det er den anden side af den fremstilling, fru Charlotte Fischer giver – at man kan sige, at i det gamle regime, der var, før vi kom til, kunne man jo sådan set bare lade ventelisterne vokse. Det kan man ikke længere, for patienten behøver ikke at stå i en venteliste-kø.

Det er klart, at det forhold, at man ikke behøver at stå i en venteliste-kø, men kan flytte sig og tage nogle ressourcer med, selvfølgelig skaber et udviklingspres på systemet. Det vedkender jeg mig fuldt ud, for uden det udviklingspres havde vi ikke set det fald i ventetiderne og den stigning i aktivitetsniveauet, vi har oplevet i de sidste 6 år.

Kl. 14:13

Formanden:

Hermed sluttede spørgetimen. Tak til indenrigs- og sundhedsministeren.